

De taartenbakker...

Het was herfst. In de tuinen zag men pompoenen en de herfstbladeren veranderden van kleur. Het werd vroeger donker, de tijd om sprookjes te vertellen... Na het avondmaal vroegen de kinderen "Ken je het verhaal van de taartenbakker?" "Jazeker" zei moeder en vader voegde eraan toe "Het is een waar gebeurd verhaal! Er was eens... een taartenbakker, die zeer lekkere taartjes bakte. Ze zagen er buitengewoon smakelijk uit. Velen hadden een laagje chocolade en anderen vers fruit. Sommige leken op een rode aardbei, anderen zagen eruit als roze heuveltjes. De taartenbakker had de handen vol en besloot een leerjongen aan te werven. Het was een verstandige jonge man en hij leerde vlug. Soms mocht hij al eens een taart bakken en deze keer een reuzengrote voor het feest. Alle grote jongens en meisjes zouden er een stuk van krijgen. Dit was nog niet alles. Degene, die er een boon in vond, mocht een wens doen en werd koning of koningin voor één dag." De leerjongen ging aan het bakken... Het werd een zeer mooie taart, overgoten met likeur en versierd met twee rode roosjes in marsepein. De jongen had lukraak een chocoladeboon in de taart gestopt. De taartenbakker dacht, dat hij de boon vergeten was en stopte er ook één in. In de feestzaal van het dorp zei de burgervader tegen de jonge huwbare jongens en meisjes, "Wie de boon gevonden had, mocht een wens doen. Iedereen nam plaats aan de keurige gedekte tafel. Een lief meisje toonde de gevonden boon. Toen sprak de leerjongen "Hoera ik vond ook de boon"! Het groepje jongelui verdeelde zich nu in twee groepen. De ene groep koos voor het meisje, de andere voor de leerjongen. De burgervader zat zeer verveeld te kijken. "Waren er misschien twee bonen aan elkaar gekleefd"? opperde hij... "Ik geloof in de leerjongen" sprak het bekoorlijke meisje en "Ik geloof ook in jou" zei de jongen innig. Iedere keer dat hij haar zag, had hij heimelijk gehoopt dat zij zou winnen. De burgervader riep de raad van alle ereleden in. Als ereburger van het dorp, de taartenbakker van het hof, ook zijn stem uitbrengen. "Het raadsel heb ik vlug opgelost zei hij blij "Ikzelf had er al een boon ingestopt". Een lang applaus werd zijn deel. Toen vroeg de burgervader "Wat wensen jullie"? Het antwoord lag in hun ogen "Wil je mijn bakkerin worden"? vroeg hij liefdevol. Het meisje antwoordde "Sij wordt mijn taartenbakker" zei ze zacht. Opnieuw werd er deze keer een reuzengrote taart gebakken, door de bakker zelf. Gans het dorp smulde van de taart... Deze keer met twee bonen... "Dit was mijn verhaal" zei moeder en vader voegde er aan toe "Morgen worden er wafels gebakken"!...